

ΑΣ ΕΥΠΙΝΗΣΟΥΜΕ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ!!!

Πολύς λόγος γίνεται τον τελευταίο καιρό για την Ατζέντα του Π.Ο.Υ. (Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας) σχετικά με την Σεξουαλική Διαπαιδαγώγηση των παιδιών μας στα Σχολεία.

Σχετικά άρθρα αναρτώνται στο διαδίκτυο, στα οποία διατυπώνονται κατηγορηματικές αντιπαραθέσεις και εκφράζονται σοβαρές ανησυχίες, για την προσπάθεια που καταβάλλεται από τον Π.Ο.Υ. και τον Ο.Η.Ε. (UNESCO) να αναπτυχθεί η ολιστική Σεξουαλική αγωγή στα Σχολεία, με όλες τις αρνητικές συνέπειες για τα παιδιά...

Γιατί, κατά μεν το φανερόν υποκρίνονται ότι η Σ.Δ. συστήθηκε για την προστασία των παιδιών από την σεξουαλική κακοποίηση· ενώ, κατά το κρυπτόν, πίσω δηλ. από την Σ.Δ., κρύβεται ο αληθινός και πραγματικός τους σκοπός· η πλήρης δηλ. σεξουαλικοποίηση-κακοποίηση των παιδιών, σε όλες τις παραλλαγές...

Από πλευράς δικής μας, θεωρούμε σημαντικό να τονίσουμε και να καταλάβουμε, όλοι εμείς οι Έλληνες Ορθόδοξοι, ότι:

- Τα ήθη, τα έθιμα, οι παραδόσεις, η ηθική και γενικά ο πολιτισμός μας
- Το κοινό σύστημα αξιών, πεποιθήσεων και κανόνων συμπεριφοράς, καθώς και
- Η πνευματική και ψυχική μας καλλιέργεια

είναι παντελώς ξένα προς την κουλτούρα (culture) των ξένων λαών και δη των Ευρωπαίων.

Με άλλα λόγια:

- Ό,τι για μας θεωρείται και είναι αφύσικο, γι' αυτούς μπορεί να είναι "φυσικό".
- Ό,τι για μας θεωρείται και είναι ανώμαλο, γι' αυτούς μπορεί να θεωρείται "ομαλό".
- Ό,τι για μας θεωρείται και είναι ανήθικο, γι' αυτούς μπορεί να θεωρείται "ηθικό". Τέλος,
- Ό,τι για μας θεωρείται και είναι αμαρτία, γι' αυτούς μπορεί να είναι "επαινετή" πράξη (π.χ. αυνανισμός, ομοφυλοφιλία· πρβλ. και Europride)

Κατά συνέπεια, με κανένα τρόπο δεν μπορεί να εφαρμοστεί η ξένη ατζέντα (του Π.Ο.Υ και του Ο.Η.Ε.-UNESCO) στα δικά μας δεδομένα, στην δική μας κοινωνική ψυχοσύνθεση. Αυτό θα πρέπει να το καταλάβουμε πολύ καλά και να το εμπεδώσουμε.

Διαφορετικά, κινδυνεύει να χαθεί και εξαλειφθεί ο υπέροχος Ελληνοχριστιανικός πολιτισμός μας, τον οποίον θα έπρεπε εμείς οι Έλληνες να μεταδώσουμε στους Ευρωπαίους, με την ένταξή μας στην Ευρώπη, και όχι να επιστρέψουμε αυτοί να μας καταστρέψουν ό,τι ωραίο, ό,τι όμορφο, ό,τι ευγενές μας παρέδωσαν οι παλαιότερες μας γενεές...

Αν δεν προτάξουμε το ΟΧΙ στην ατζέντα αυτή του Π.Ο.Υ. για την Σεξουαλική αγωγή στα Σχολεία μας:

- Σύντομα θα γυρεύουμε να βρούμε το λάθος, αλλά θα είναι πλέον αργά. Ας μην ξεχνούμε, ότι τα παιδιά είναι η αυριανή μας Κοινωνία και ό,τι σπείρουμε, εκείνο και θα θερίσουμε..., κατά το δη λεγόμενο.

- Θα διερωτώμαστε πώς άλλαξαν και πώς έγιναν έτσι οι νέοι μας και κατ' επέκταση η κοινωνία μας.
- Αν δεν αλλάξει η καταλυτική για τα παιδιά μας τακτική του Υπουργείου Παιδείας, το οποίο εμμένει στο θέμα της Σεξουαλικής Διαπαιδαγώγησης (σ.σ. το οποίον Υπουργείο, όπως το ίδιο σε δική του ανάρτηση της Πολιτικής του, αναφέρεται στον «...ορισμό και την αναγκαιότητα της ολιστικής Σεξουαλικής Διαπαιδαγώγησης και ότι η Σεξουαλική Διαπαιδαγώγηση γίνεται με βάσει τις κατευθυντήριες γραμμές του Π.Ο.Υ...»). Το χειρότερο δε είναι, ότι αν ερωτηθεί η Υπουργός Παιδείας αν αυτό που ανάρτησε στην πολιτική του το Υπουργείο, σχετικά με τον Π.Ο.Υ., αληθεύει, θα απαντήσει ψευδώς, ότι «οποιοσδήποτε αναφορές σε περιεχόμενο που έχει δημοσιευθεί από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (Π.Ο.Υ.) ή άλλους φορείς και οργανωμένες ομάδες, δεν αφορούν στο περιεχόμενο του μαθήματος»· όπως ακριβώς ο ένοχος αρνείται ψευδώς την ενοχή του. Και τούτο, μετά τις σχετικές διαμαρτυρίες... Τέλος,
- Αν δεν απομακρυνθούν, από μεν το Υπουργείο Παιδείας η νυν Υπουργός Παιδείας κ. Αθηνά Μιχαηλίδου και από την Επιτροπεία για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Παιδιού η νυν Επίτροπος κ. Δέσπω Μιχαηλίδου, αμφότερες των οποίων αποδείχθηκαν κατώτερες των ευθυνών τους στις νευραλγικές θέσεις που τους ανετέθησαν,

Και αν δεν προτάξουμε το ΟΧΙ στην ατζέντα αυτή του Π.Ο.Υ. για την Σεξουαλική αγωγή στα Σχολεία μας:

- Το αγωνιστικό νεύρο και φρόνημα των νέων μας, και κατ' επέκταση του λαού μας, θα πέσει στο μηδέν. Αυτός είναι άλλωστε και ο σκοπός και ο επιδιωκόμενος στόχος των ξένων εις βάρος των Ελλήνων Ορθοδόξων.
- Η...“Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου”, όπως εσκεμμένα την αποκαλούν οι Τούρκοι, θα μονιμοποιηθεί, γιατί οι νέοι μας δεν θα γαλουχούνται πλέον από τα Ελληνοχριστιανικά μας ιδεώδη ούτε θα υπάρχουν ηθικοί γι' αυτούς φραγμοί, αφού με την ατζέντα αυτή της Σεξουαλικής Διαπαιδαγώγησης όλα θα επιτρέπονται και όλα θα είναι δυνατά... Με άλλα λόγια,
- θα γυρεύουμε “χαμένες πατρίδες”...

Φρονούμε ότι τον Υπουργό Παιδείας θα πρέπει να τον προτείνει ο εκάστοτε Αρχιεπίσκοπος, η δε γραμμή του ευαίσθητου και νευραλγικού αυτού Υπουργείου να είναι ευθυγραμμισμένη με την γραμμή της Εκκλησίας. Μόνο όταν έχουμε Ελληνοχριστιανική Παιδεία, θα μπορέσει η χώρα και το Έθνος μας να μεγαλουργήσει, όπως άλλωστε μας το έχει διδάξει η πολύχρονη ιστορία μας...

Επανερχόμαστε στην ατζέντα του Π.Ο.Υ. παραθέτοντας ένα άρθρο του κ. Δ.Σ., ο οποίος, συμφωνώντας και με άλλους αρθρογράφους, θεωρεί ότι η ατζέντα αυτή «αποτελεί βόμβα στα θεμέλια της κοινωνικής συνοχής καθώς σχετικοποιεί και ρευστοποιεί τα πάντα. Ο δικαιωματισμός και ο αυθαίρετος αυτοπροσδιορισμός ήδη έχουν επιφέρει τριγμούς στην κοινωνία και σύγκρουση, αντί για ομόνοια και σύμπνοια» (διαβάστε το άρθρο πιο κάτω):

Για να κατεβάσετε παρόν σε μορφή pdf, πατήστε: [Λήψη](#)

Για την Ιερά Μονή Τροοδιτίσης,
 Πρωτοσύγκελλος Δαμασκηνός

Σεξουαλική αγωγή (Sexual education)

Η Ατζέντα του Π.Ο.Υ. για τη Σεξουαλική Διαπαιδαγώγηση των παιδιών μας στα Σχολεία

Υπό Δ. Σ. 06/07/2024 (συμπυγμένο)

Η εισαγωγή στη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση των μαθητών/τριών στα Σχολεία μας έχει ήδη ξεκινήσει με τον σχεδιασμό προγραμμάτων που απευθύνονται σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης.

Οι στόχοι, οι κατευθυντήριες γραμμές και το περιεχόμενο της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης στα σχολεία, βασίζονται στις προτεινόμενες επίσημες οδηγίες του Π.Ο.Υ (Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας) για το τι οφείλουν να γνωρίζουν τα παιδιά στα διάφορα ηλικιακά στάδια ανάπτυξής τους.

Αρκετοί από εμάς ίσως σκεφτούμε πως η σεξουαλική διαπαιδαγώγηση των παιδιών θα έπρεπε να έχει ξεκινήσει εδώ και πολλά χρόνια, με το έρεισμα ότι είναι απαραίτητο τα παιδιά μας να γνωρίζουν περί των σεξουαλικά μεταδιδόμενων ασθενειών, της εγκυμοσύνης, των τρόπων αντισύλληψης και να ξεπεράσουν θέματα ταμπού για να είναι πιο ευτυχισμένα...

Εδώ όμως έχουμε κάτι ριζικά διαφορετικό! Κατ' αρχάς, ο Π.Ο.Υ. προτείνει σαν απαραίτητη ηλικία έναρξης της σεξουαλικής αγωγής στα παιδιά την ηλικία των... 0 χρόνων(!!!) Δηλαδή, αμέσως με το που θα γεννηθεί το παιδί. Και το ερώτημα είναι: τι ακριβώς μπορείς να πεις σε ένα μωρό και τι να καταλάβει άραγε περί σεξουαλικής ζωής; Εν πρώτοις, προκαλεί έκπληξη αυτή η επιλογή, αφού ο Π.Ο.Υ. συνεργάζεται με πληθώρα επιστημόνων οι οποίοι σίγουρα έχουν υπόψη τους ότι τα παιδιά 0 ετών δεν έχουν ανάγκη από τέτοια ενημέρωση...

Η σεξουαλική διαπαιδαγώγηση έχει ήδη ξεκινήσει να διδάσκεται σε όλες τις βαθμίδες στα Σχολεία μας, χωρίς όμως να υπάρχει βιβλίο ή συγκεκριμένη ύλη. Αυτή η διαπίστωση συνιστά από μόνη της το πρώτο και βασικότατο σημείο εκτροχιασμού, εφόσον σε ένα τέτοιο ευαίσθητο θέμα, οι γονείς δεν έχουν την παραμικρή ενημέρωση για το τι διδάσκονται τα παιδιά τους. Όχι μόνο δεν τους ζητείται η συγκατάθεση, αλλά και δεν έχουν κανέναν τρόπο να ενημερωθούν για το ακριβές περιεχόμενο της διδασκαλίας. Επίσης, η απουσία συγκεκριμένης ύλης αφήνει το περιθώριο να διαμορφώνεται το «μάθημα» σύμφωνα με υποκειμενικές αντιλήψεις και την εκάστοτε μόδα και ιδεολογία, ώστε τελικά αντί να προστατεύει τα παιδιά, να τα εκθέτει σε μεγαλύτερους κινδύνους, για τους οποίους οι γονείς θα έχουν παντελή άγνοια.

Παρακάτω, παραθέτουμε πίνακες με τα βασικά σημεία από τις σχετικές οδηγίες του Π.Ο.Υ., σύμφωνα με τις οποίες τα παιδιά των ηλικιακών ομάδων 0-4, 4-6, 6-9, 9-12, 12-15, 15-18 θα διδάσκονται διάφορες «χρήσιμες» πληροφορίες και «δεξιότητες». Θα προσπαθήσουμε να αναδείξουμε τα στοιχεία που θεωρούμε προβληματικά ως προς την αγωγή των παιδιών μας:

Στην ηλικία 0-4 τα μωρά και τα νήπια θα διδάσκονται, ανάμεσα σε άλλα, σύμφωνα με τον Π.Ο.Υ.:

- Για την εγκυμοσύνη και την αναπαραγωγή
- Για τα διαφορετικά είδη οικογένειας (υιοθεσία)
- Για το σωστό λεξιλόγιο
- Για τον αυνανισμό στην πρώτη παιδική ηλικία
- Για την ανακάλυψη του σώματος (γεννητικών οργάνων) / Η απόλαυση είναι φυσιολογική
- Για τις έμφυλες ταυτότητες (gender identities)
- Να μιλάνε για ευχάριστα / δυσάρεστα συναισθήματα αναφορικά με το σώμα τους (με το γεγονός ότι βρίσκονται σε αυτό το σώμα)
- Να έχουν θετικά συναισθήματα για το βιολογικό τους φύλο (sex) και το “κοινωνικό τους φύλο” (gender)
- να εξερευνήσουν τις έμφυλες ταυτότητες
- την αίσθηση ότι μπορούν να πάρουν τις δικές τους αποφάσεις
- Έχουν μεγάλη ανάγκη για φυσική επαφή (τους αρέσει να κάθονται στα πόδια κάποιου ή να τα χαϊδεύουν)

Στο στάδιο δηλαδή που ακόμα δεν ξέρουν να μιλάνε ή να τρώνε μόνα τους ο Π.Ο.Υ. κρίνει σκόπιμο και απαραίτητο να μάθουν για τον αυνανισμό και μάλιστα να το διδαχθούν από κάποιον. Εδώ τίθεται και το ερώτημα για το ποιος θα είναι αυτός που θα το «διδάξει» στο μωρό και το νήπιο. Ο βρεφονηπιοκόμος μήπως; Και πώς θα γίνει αυτό πρακτικά; Στην ηλικία που τα παιδιά θα πρέπει να μαθαίνουν τα όρια και τις κοινωνικές νόρμες (μέτρα δηλ. και κανόνες), ο Π.Ο.Υ. προτείνει ένας ενήλικας να τους μαθαίνει τη «δεξιότητα» του αυνανισμού, ενώ μέχρι σήμερα θα καταγγέλλαμε έναν ενήλικα που θα αποτολμούσε να «ενημερώσει» ένα βρέφος / νήπιο για κάτι τέτοιο. (εδώ έχουμε, νέα όρια και νόρμες!!!)

(*)Ντρέπομαι εδώ και δεν θέλω να σας αναρτήσω ένα βίντεο, στο οποίο μια «ειδική» εξηγεί σε ένα αγοράκι και μια άλλη «ειδική» σε ένα κοριτσάκι για τον αυνανισμό, τον οργασμό και πώς θα μπορούσε η ίδια να επιτύχει τούτο(!!!) Και ο λόγος που δεν το αναρτώ, είναι μήπως και κάποια -ακόμα και ενήλικη- μάθει κάτι που δεν γνωρίζει...

Με τον ίδιο τρόπο, θα μαθαίνουν για τις έμφυλες ταυτότητες. Για το βιολογικό φύλο και το “κοινωνικό φύλο”. Η διάκριση σε βιολογικό – κοινωνικό φύλο, η συσχέτιση με τα συναισθήματά τους σχετικά με αυτό και η εξερεύνηση των έμφυλων ταυτοτήτων είναι θέματα που, αν μη τι άλλο, τίθενται σε πολύ πρώιμο στάδιο με κίνδυνο τα παιδιά να μπερδευτούν στην ηλικία ακριβώς που διαμορφώνουν αίσθηση φύλου, αλλά απέχουν πολύ από το να μπορούν να κρίνουν αυτά που τους πλασάρονται. Είναι σχεδόν βέβαιο, ότι ο «ειδικός» του Π.Ο.Υ. θα αναλάβει να παραθέσει τα «κοινωνικά φύλα» (όπως, αγόρι ή κορίτσι

ή bisexual ή ρευστού φύλου ή queer ή ασέξουαλ ή πανσέξουαλ ή κάποιο άλλο από τα 107 κοινωνικά φύλα που θεωρούν ότι ήδη υπάρχουν – αν δεν έχουν αυξηθεί ακόμη), γεγονός που θα τους προκαλέσει σύγχυση (η οποία θα ενισχυθεί αργότερα και περισσότερο στην εφηβεία).

Επίσης, θα διδαχτούν να μιλάνε για ευχάριστα / δυσάρεστα συναισθήματα αναφορικά με το σώμα τους, με το γεγονός ότι βρίσκονται σε αυτό το σώμα. Βλέπουμε πως εισάγεται η έννοια «γεννημένος στο λάθος σώμα», που σημαίνει ότι μπορεί να έχεις π.χ. σώμα κοριτσιού φαινομενικά και βιολογικά, αλλά δεν είναι απαραίτητο πως είσαι και κορίτσι (gender dysphoria).

Στο σημείο αυτό σημαντικό ρόλο έρχεται να παίξει το κατ' αυτούς «σωστό λεξιλόγιο». Το σωστό λεξιλόγιο πρέπει να το διδαχτεί όσο νωρίτερα γίνεται, για να μάθει αυτές τις έννοιες, που θα χρησιμοποιεί στην υπόλοιπη ζωή του... Ήδη βλέπουμε να καθιερώνεται σταδιακά η εισαγωγή του ουδέτερου γένους στη θέση του αρσενικού και του θηλυκού, όταν αναφερόμαστε σε ανθρώπους.

Στις ηλικίες 4-6 τα παιδιά θα μάθουν σύμφωνα με τον Π.Ο.Υ.:

- Για τους μύθους γύρω από την αναπαραγωγή (πχ. τα παιδιά τα φέρνει ο πελαργός και όχι απαραίτητως ο μπαμπάς και η μαμά) και τα βασικά της αναπαραγωγής
- Για τα σεξουαλικά συναισθήματα (εγγύτητα, απόλαυση, ενθουσιασμός)
- Για τον αυνανισμό
- Να μιλάνε για σεξουαλικά ζητήματα (επικοινωνιακές δεξιότητες)
- Για τις σχέσεις του ίδιου φύλου
- Για τα διαφορετικά είδη οικογενειακών σχέσεων (συμπεριλαμβανομένων οικογενειών 2 μπαμπάδων ή 2 μαμάδων)
- Να αναγνωρίζουν και να διαχειρίζονται τις διαφορετικές αξίες : να είναι ανοιχτοί και να μην επικρίνουν
- Να σέβονται τις διαφορετικές νόρμες σχετικά με τη σεξουαλικότητα

Για τα παιδιά των 4-6 ετών, ο Π.Ο.Υ. προτείνει να διδάξουν οι παιδαγωγοί τα βασικά της αναπαραγωγής, προφανώς μέσα από εικονογραφημένα βιβλία, αφού τα παιδιά βρίσκονται ακόμη σε ηλικία που μαθαίνουν μέσα από την εικόνα.

Επίσης, σύμφωνα με τις οδηγίες του Π.Ο.Υ. τα παιδιά πρέπει να μάθουν για τις διαφορετικές νόρμες σχετικά με τη σεξουαλικότητα. Τα παιδιά καλούνται να μάθουν για τις σχέσεις ίδιου φύλου σε μια ηλικία που δεν ξεχωρίζουν τη διαφορά μεταξύ έρωτα και φιλίας και πολύ συχνά ταυτίζουν τις έννοιες αυτές. Άρα, σε τι ωφελεί αυτή η πληροφόρηση περί των ομόφυλων σχέσεων στις ηλικίες 4-6 ετών που τα παιδιά βλέπουν παιδιά και όχι σεξουαλικούς συντρόφους; Αναρωτιόμαστε...

Φαινομενικά αποτελεί πολύ θετικό μήνυμα η οδηγία τα παιδιά να μάθουν να είναι ανοιχτά και να μην επικρίνουν. Όμως, μήπως τελικά ο στόχος είναι να μην κρίνουν, αν λάβουμε υπόψη ότι στην εποχή μας προωθείται η ρευστότητα σχετικά με τον αυτοπροσδιορισμό του

κοινωνικού φύλου ανά πάσα στιγμή; Μήπως ο στόχος είναι τα παιδιά να δέχονται άκριτα οτιδήποτε δηλώσει κάποιος; Στην ηλικία των 4-6 ετών γνωρίζουμε ότι το παιδί δεν διαθέτει την ικανότητα να διαχωρίσει τις έννοιες «κρίνω» και «επικρίνω». Έτσι, λοιπόν, εύκολα περνάει το μήνυμα ότι πρέπει να αποδέχεται όλες τις διαφορετικές νόρμες σχετικά με τη σεξουαλικότητα και όχι μόνο.

Στην ηλικία 6-9 ετών τα παιδιά θα μάθουν σύμφωνα με τον Π.Ο.Υ. :

- Για τις σωματικές αλλαγές / έμμηνο ρύση / εκσπερμάτωση
- Για τις επιλογές σχετικά με την εγκυμοσύνη
- Για την αντισύλληψη (διαφορετικές μέθοδοι).
- Για το σεξ στα media
- Για τον αυνανισμό και τη διέγερση
- Για τη σεξουαλική πράξη
- Για τη θετική επίδραση της σεξουαλικότητας στην υγεία και την ευεξία(!)

Στις ηλικίες 6-9 ετών οι πληροφορίες γίνονται πιο συγκεκριμένες σχεδόν για όλες τις πτυχές της σεξουαλικής πράξης. Ιδιαίτερη εντύπωση μάς προκαλεί η διδασκαλία για το σεξ στα media. Δηλαδή σε παιδιά 6-9 χρονών τι ακριβώς θα πει ή θα δείξει κανείς; Και ποιο είναι το επιδιωκόμενο όφελος; Αν λάβουμε υπόψη ότι τα παιδιά σ' αυτήν την ηλικία φαντασιώνονται πολύ και για τα πάντα, ενώ ταυτόχρονα μπερδεύουν πολλές φορές φαντασία με πραγματικότητα, τότε το να τα εκθέσουμε σε τέτοιες πληροφορίες, γιατί να μην τα ωθήσει σε εθισμό σε τέτοιο υλικό και σε σεξουαλικές πράξεις σε ένα πλαίσιο αθώου παιχνιδιού;

Στις ηλικίες 9-12 ετών τα παιδιά θα μάθουν σύμφωνα με τον Π.Ο.Υ.:

- Για τις αλλαγές στην εφηβεία (σωματικές / πνευματικές / συναισθηματικές / κοινωνικές)
- Για τα αναπαραγωγικά όργανα (μέγεθος, σχήμα γεννητικών οργάνων κλπ.)
- Για την αντισύλληψη (μύθοι γύρω από την αντισύλληψη)
- Για τα συμπτώματα εγκυμοσύνης / συνέπειες μη ασφαλούς σεξ (ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη)
- Για τις διαφορές ανάμεσα στο βιολογικό φύλο και το κοινωνικό φύλο (biological sex v's gender identity)
- Για την επίδραση των ανισοτήτων στις σχέσεις με βάση το φύλο
- Για την ηλικία συναίνεσης
- Για την επίδραση της πορνογραφίας στις σεξουαλικές επιλογές και τη σεξουαλική συμπεριφορά
- Να αποκτήσουν ευχέρεια στα σύγχρονα μέσα σχετικά με την πορνογραφία

Σε αυτό το σημείο οι παιδαγωγοί θα πρέπει να διδάξουν όχι μόνο τους τρόπους αντισύλληψης, αλλά και να «απομυθοποιήσουν» (σύμφωνα με τον Π.Ο.Υ.) κάποιες μεθόδους αντισύλληψης, στις οποίες οι γυναίκες προφανώς είναι επιφυλακτικές. Φαίνεται ότι τελικά θα κληθούμε ως παιδαγωγοί να «απομυθοποιήσουμε» την επιφύλαξη που δείχνουν πολλές γυναίκες απέναντι στο αντισυλληπτικό χάπι ή σε κάποια άλλη μέθοδο αντισύλληψης.

Καλούμαστε δηλαδή να μιλήσουμε για λήψη φαρμακευτικών σκευασμάτων ή άλλες ιατρικές πράξεις και να διαλύσουμε κάθε επιφύλαξη, που, ενδεχομένως, έχει κάποιος για τυχόν ανεπιθύμητες ενέργειες ή παρενέργειες. Πέρα από το γεγονός ότι ως παιδαγωγοί δεν έχουμε τις γνώσεις για να αναφερθούμε σε τέτοια ζητήματα, όμως, ακόμη κι αν τις είχαμε, ποια η σκοπιμότητα να προκαταλάβουμε παιδιά ηλικίας 9-12 ετών για τέτοια ζητήματα;

Δηλαδή ζητήματα (όπως η πρόσληψη ενός φαρμακευτικού σκευάσματος ή οποιαδήποτε άλλη ιατρική πράξη) που αφορούν καθαρά προσωπική στάση σε μεγαλύτερη ηλικία και απαιτούν ενδελεχή διερεύνηση και κριτική αξιοποίηση των πληροφοριών.

Στο στάδιο αυτό, τα παιδιά θα διδαχθούν εκ νέου για το λεγόμενο “κοινωνικό” φύλο, έναντι του βιολογικού φύλου. Η επιμονή στη διάκριση αυτή οδηγεί το παιδί στο να εμποδώσει ότι μπορεί να είναι ό, τι δηλώσει, σε μια ηλικία που και το σώμα και τα συναισθήματά του αλλάζουν διαρκώς και ξεκινά να ανακαλύπτει τον εαυτό του. Εισάγεται σταδιακά και όλο και πιο έντονα η ιδέα της «αλλαγής φύλου» σε πολύ πρώιμο στάδιο της ηλικίας των παιδιών. Το μεγάλο θέμα εδώ είναι κατά πόσο οι οδηγίες αυτές θα ωθήσουν ένα παιδί αυτής της ηλικίας σε διαδικασία, μέσω φαρμακευτικής αγωγής, «διόρθωσης του λάθους» ανάμεσα στο βιολογικό και κοινωνικό φύλο του, προτού το παιδί ακόμη να έχει καταλάβει καλά τι του συμβαίνει.

Επιπλέον, τα παιδιά θα ενημερωθούν τάχα ξανά για την πορνογραφία και τα αποτελέσματά της στις σεξουαλικές επιλογές και τη σεξουαλική συμπεριφορά. Συνεπώς, σύμφωνα με τον Π.Ο.Υ. οι παιδαγωγοί θα κληθούν να δείξουν στα παιδιά όλες τις συμπεριφορές / καταστάσεις που θέλουμε να αποφεύγουν και το πώς να χειρίζονται τα media σε σχέση με την πορνογραφία.

Όμως, με αυτόν τον τρόπο, το μόνο που θα καταφέρουν είναι να βάλουν στο μυαλό των παιδιών συμπεριφορές και καταστάσεις που τα παιδιά δεν γνώριζαν. Και πώς εκ των υστέρων θα πείσουν τα παιδιά ότι αυτό δεν είναι επιθυμητό; Και τελικά, ενώ τα παιδιά σε αυτή την ηλικία είναι αγνά και αυθόρμητα όταν μιλούν για το σεξ, εύκολα μπορεί να γίνει αντιληπτό ότι μετά τη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση (γράφε, κακοποίηση) από τον Π.Ο.Υ. δεν θα είναι πια!

Στις ηλικίες 12-15 ετών τα παιδιά θα μάθουν σύμφωνα με τον Π.Ο.Υ.:

- Για την κλειτοριδεκτομή / περιτομή / παρθενορραφή
- Για τον εμμηνορρυσιακό κύκλο και δευτερεύοντα σεξουαλικά μέρη του σώματος
- Για τις συνέπειες της πρώιμης γονεϊκότητας – αντισύλληψη – αποφάσεις σε περίπτωση ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης
- Για τις υπηρεσίες σχετικά με την αντισύλληψη (συμπτώματα εγκυμοσύνης και προμήθεια αντισύλληψης από ειδικό)
- Για την εγκυμοσύνη (και σε ομόφυλα ζευγάρια) και στειρότητα
- Για την ευχαρίστηση / αυνανισμό / οργασμό
- Για την έκτρωση (και τη στάση τους απέναντι στην έκτρωση) και για την υιοθεσία
- Για την έμφυλη ταυτότητα (gender identity) και τον σεξουαλικό προσανατολισμό (αποκάλυψη ότι είναι ομοφυλόφιλοι και ομοφυλοφιλία)

- Για το ότι η σεξουαλικότητα είναι ευέλικτη (flexible) στην κοινωνία ή σε ένα γκρουπ
- Οι έφηβοι ανακαλύπτουν τον σεξουαλικό τους προσανατολισμό

Και ενώ έχουν μιλήσει ήδη για την αναπαραγωγή σε προηγούμενο στάδιο της «επιμόρφωσής» τους, σε αυτό το στάδιο θα ενημερωθούν για τις επιλογές στην εγκυμοσύνη, δηλαδή ενημέρωση σχετικά με μια ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη. Με λίγα λόγια, σε μια ηλικία που τα παιδιά δεν έχουν τη δυνατότητα να επεξεργαστούν σφαιρικά και ολόπλευρα το ζήτημα της άμβλωσης, εμείς καλούμαστε ως παιδαγωγοί να τους το διδάξουμε ως επιλογή. Προφανώς, με το σύνθημα «Δικό μου είναι το σώμα, δική μου και η επιλογή» η άμβλωση παρουσιάζεται ως ατομικό ζήτημα – δικαίωμα του ατόμου που βρίσκεται στο δίλημμα, καθώς αποκρύπτεται τεχνηέντως η ύπαρξη άλλης ζωής, αυτής του εμβρύου! Με αυτόν τον τρόπο το μεγάλο και σύνθετο ζήτημα της ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης παρουσιάζεται ως ζήτημα ρουτίνας και απλής προσωπικής προτίμησης. Σε ποιο σημείο διδάσκεται η διάσταση της εγκυμοσύνης ως συνδημιουργίας μιας νέας ζωής και η ανάληψη της ευθύνης των επιλογών στην ερωτική ζωή;

Σύμφωνα με τον Π.Ο.Υ. τα παιδιά θα μάθουν πώς να διαχειρίζονται αντικρουόμενες αξίες μεταξύ των ίδιων και των οικογενειών τους. Θα μάθουν δηλαδή πώς να υπερασπίζονται τις νέες αξίες που τους έχουν εμφυτεύσει με τη διαπαιδαγώγηση αυτή. Αυτό σημαίνει πως οι ειδικοί αναλαμβάνουν περισσότερες αρμοδιότητες, έχοντας τη δυνατότητα να συμβουλεύουν τα παιδιά εν αγνοία των γονιών τους. Και με αυτόν τον τρόπο, σταδιακά φτάνουμε στην αντίληψη πως όποιος γονέας έρθει σε αντίθεση με το παιδί του και με όσα του δίδαξαν στο σχολείο, θεωρείται ότι το καταπιέζει, καταπατά τα δικαιώματά του και συνεπώς το κακοποιεί. Ήδη συμβαίνει σε χώρες όπως η Αγγλία και οι ΗΠΑ, όπου οι γονείς δεν έχουν το δικαίωμα να διαφωνήσουν με τα παιδιά τους σε σχέση με αυτά τα θέματα.

Στην πιο ευάλωτη ηλικία ως προς το τι είναι νορμάλ και τι όχι, οι έφηβοι θα έχουν βομβαρδιστεί με μια σειρά νέων νορμών με συνέπεια την παντελή σύγχυσή τους. Εκεί που πρέπει να μπορούν να βρουν σταθερές (ακριβώς επειδή σωματικά και πνευματικά βρίσκονται σε μια μεταβατική περίοδο της ζωής τους με πολλές αλλαγές που δεν είναι εύκολα διαχειρίσιμες, αλλά ούτε και πάντα ευχάριστες για τους ίδιους) έρχεται μια ομάδα «ειδικών» να τους κάνει τα πάντα ρευστά και συγκεχυμένα. Τι χειρότερο για έναν έφηβο; Πρόκειται για μια πρώτη τάξεως ευκαιρία να περάσει το μήνυμα ότι «είσαι γεννημένος στο λάθος σώμα, αν νιώθεις άβολα με το σώμα σου», στην ηλικία που ούτως ή άλλως ενδέχεται να νιώθει ο έφηβος άβολα με το σώμα του, επειδή δεν το έχει συνηθίσει ακόμα, σε μια ηλικία που το σώμα του διαρκώς αλλάζει.

Ακόμη και αν οι έφηβοι έχουν αποφασίσει την έμφυλη ταυτότητά τους, ο Π.Ο.Υ έρχεται να προκαλέσει μεγαλύτερη σύγχυση, εμμένοντας στο ζήτημα των έμφυλων ταυτοτήτων και τονίζοντας ότι «η σεξουαλικότητα είναι ευέλικτη (flexible) στην κοινωνία ή σε ένα γκρουπ». Αναρωτιόμαστε λοιπόν, γιατί ο Π.Ο.Υ. επαναφέρει συνεχώς το ζήτημα των έμφυλων ταυτοτήτων και της ευέλικτης σεξουαλικότητας εφόσον, σύμφωνα με τις οδηγίες του, αυτά εδραιώνονται στην ηλικία των 4-6 ετών.

Φαίνεται ότι το ζήτημα αυτό κατέχει κεντρική θέση στην ιδεολογία που προωθεί ο Π.Ο.Υ. Έτσι τα παιδιά μετά από την διαπαιδαγώγηση αυτή, θα βρίσκονται σε πλήρη σύγχυση και στη θεωρία και στην πράξη.

Στην ηλικία των 15 ετών και άνω τα παιδιά θα μάθουν σύμφωνα με τον Π.Ο.Υ.:

- Για την παρένθετη μητρότητα, ιατρικώς υποβοηθούμενη αναπαραγωγή
- Για την εγκυμοσύνη (και σε ομόφυλα ζευγάρια) – στειρότητα – άμβλωση – αντισύλληψη (επείγουσα αντισύλληψη) και υπηρεσίες αντισύλληψης
- Για γενετικά τροποποιημένα μωρά («designer» babies, genetics)
- Για τον εορτασμό των σεξουαλικών διαφορών
- Σύμφωνα με τον Π.Ο.Υ., τώρα οι έφηβοι ξέρουν πιο ξεκάθαρα αν είναι **ετεροφυλόφιλοι ή ομοφυλόφιλοι**
- Πειραματίζονται με τις σχέσεις

Σε αυτή τη φάση θα ενημερωθούν για τη δυνατότητα παρένθετης μητρότητας και για την ιατρικώς υποβοηθούμενη αναπαραγωγή. Ας έχουμε κατά νου ότι και οι δύο περιπτώσεις αποτελούν μια πολύ επικερδή βιομηχανία...

Ανοίγουμε μια παρένθεση εδώ, για να πούμε, ότι ο ΚΣΟΠ -Κυπριακός Σύνδεσμος Οικογενειακού Προγραμματισμού- τυγχάνει στενός συνεργάτης του Υπουργείου Παιδείας Κύπρου σε θέματα Σεξουαλικής Διαπαιδαγώγησης, γι' αυτό και είναι συντάκτης εγχειριδίων Σεξουαλικής Αγωγής που χρησιμοποιεί το Υπουργείο. Ο ΚΣΟΠ είναι πλήρες διαπιστευμένο μέλος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Οικογενειακού Προγραμματισμού (IPPF - International Planned Parenthood Federation) η οποία έχει μεγάλες και επικερδείς τέτοιες βιομηχανίες: Βιομηχανία αντισυλληπτικών, Κέντρα ειδικών Κλινικών Αμβλώσεων και άλλα...

Κλείνω την παρένθεση και επανέρχομαι σ' αυτά που έγραφα πιο πάνω, ότι και οι δύο περιπτώσεις (της παρένθετης μητρότητας και της ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής) αποτελούν μια πολύ επικερδή βιομηχανία, που δεν θα ευημερούσε, αν η εγκυμοσύνη δεν μετατρεπόταν σε εμπόρευμα. Εάν σκεφτούμε πως οι γυναίκες που θα διαθέσουν εαυτόν ως παρένθετες μητέρες, συνήθως ζουν σε φτωχές χώρες υπό άθλιες συνθήκες και ουσιαστικά νοικιάζουν το σώμα τους, εύκολα αντιλαμβανόμαστε ότι ένα διαφορετικό είδος εμπορίου σώματος κανονικοποιείται στη συνείδηση των παιδιών.

Μεγαλύτερη δε εντύπωση προκαλεί ότι οι παιδαγωγοί – ειδικοί θα μιλήσουν στα παιδιά για «designer» babies και genetics, δηλαδή για τη δυνατότητα να παραγγείλουν μωρό, έτσι όπως το επιθυμούν.

Παρατηρούμε ότι με αυτόν τον τρόπο, τα παιδιά θα εξοικειωθούν με μεθόδους ευγονικής (crisper). Και η ευγονική – πάγια ναζιστική πρακτική και ζητούμενο – κανονικοποιείται, ενώ συγχρόνως διαμορφώνεται το έδαφος για την αποδοχή της ολοκληρωτικής παρέμβασης της «επιστήμης» στην ανθρώπινη ύπαρξη, σχετικά με την αναπαραγωγή του ανθρώπινου είδους. Αναρωτιόμαστε αν θα υπάρξει ενημέρωση για θέματα βιοηθικής που προκύπτουν μέσα από τέτοια ζητήματα.

Τέλος, θα μάθουν για τον εορτασμό των σεξουαλικών διαφορών (π.χ. pride festival). Είναι προφανές πως η ενημέρωση των παιδιών για γιορτές σχετικά με τις σεξουαλικές διαφορές, έχει στόχο τον εντυπωσιασμό των παιδιών. Όσο πιο πολύ γιορτάζεται η διαφοροποίηση στον σεξουαλικό προσανατολισμό, τόσο περισσότερο γίνεται και ένα είδος μόδας, που πολλά παιδιά θα την ακολουθήσουν άκριτα, όπως κάνουν με οτιδήποτε είναι στη μόδα.

Μια συνολική αποτίμηση

Γενικά, στο πρόγραμμα οδηγιών του Π.Ο.Υ. υπάρχουν πολλά σημεία που φανερώνουν μια προσπάθεια «προσηλυτισμού» σε συγκεκριμένη ιδεολογία. Θίγονται ζητήματα πολύ νωρίτερα σε σχέση με τα πραγματικά ενδιαφέροντα του παιδιού και τη δυνατότητα που έχει να τα επεξεργάζεται.

Η σεξουαλικοποίηση των νηπίων που επιχειρείται, στρεβλώνει το πρότυπο ανάπτυξης του παιδιού και το εισάγει πρώιμα σε ψυχοσυναισθηματικές καταστάσεις δυσανάλογες με την ηλικία του.

Ουσιαστικά ανατρέπονται τα αναπτυξιακά στάδια που μέχρι τώρα γνωρίζουμε από τις παιδαγωγικές και άλλες επιστήμες. Η απομάγευση του ερωτισμού και το εκ των προτέρων καναλιζάρισμά του αποστερεί από το παιδί τον αυθορμητισμό και την πολύτιμη παιδική ανεμελιά που του παρέχει την ευκαιρία για ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του. Η άκαιρη ενασχόληση των παιδιών με το θέμα και η κατάργηση της ιδιωτικότητάς τους αποτελούν πλήγμα για την ψυχική τους ισορροπία.

Τίθενται όλα αυτά τα θέματα τόσο νωρίς, και τελικά τα παιδιά εύκολα μπερδεύονται, και μάλιστα, στην ηλικία ακριβώς που διαμορφώνουν αίσθηση φύλου και απέχουν πολύ από το να μπορούν να κρίνουν αυτά που τους πλασάρονται.

Ποιο είναι το βαθύτερο νόημα της προτεινόμενης σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης; Να αντιμετωπίσουν τα παιδιά την ερωτική ζωή ως διαδικασία που έχει κάποια καταγεγραμμένα προβλήματα και προτεινόμενες λύσεις σαν πρωτόκολλα; Μήπως ακόμα και η έννοια της «σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης» έχει υιοθετηθεί από το «ορθό, το σωστό λεξιλόγιο» ώστε η ουσία της ερωτικής ζωής να υποβαθμίζεται σε μια χρηστική αντίληψη του σώματος; Τι περιμένουμε από αυτήν την τεχνοκρατική αντίληψη; Πού είναι οι βαθύτερες δυνάμεις που οφείλει αυτό το εγχείρημα να καλλιεργήσει, ώστε να είναι ψυχικά, πνευματικά και σωματικά δυνατοί οι έφηβοι να μεταβούν ομαλά στην έγγαμη ζωή με αυτοσεβασμό και ισορροπίες;

Το βασικό πρόβλημα που εντοπίζουμε είναι ότι η ιδεολογία woke, που προωθείται, ταυτίζει τις διαφορετικές πτυχές της προσωπικότητας αλλά και τις διαφορετικές προσωπικότητες με τα φύλα. Έτσι, σε ένα παιδί που η συναισθηματική του κατάσταση είναι ρευστή ή αλλάζουν στοιχεία της προσωπικότητάς του, μπορεί να προκληθεί σύγχυση, νομίζοντας ότι αλλάζει και φύλο.

Οι κατευθυντήριες οδηγίες του Π.Ο.Υ. δεν αφήνουν το περιθώριο να εξοικειωθεί το παιδί – έφηβος με τον εαυτό του· αντιθέτως σπεύδουν να τον προκαταλάβουν. Ουσιαστικά διακόπτουν τη φυσιολογική διαδικασία της εφηβείας σε ψυχολογικό και συναισθηματικό επίπεδο, αφού στην ουσία δεν του επιτρέπουν να ζήσει την εφηβεία, η οποία μπορεί να είναι παραχώδης και άβολη για πολλούς, αλλά απαραίτητη για την ενηλικίωση του ανθρώπου.

Όπως γνωρίζουμε, ο Π.Ο.Υ. λειτουργεί μέσα σε ένα ασαφές πλαίσιο (GPPP Global Public-private partnerships) όπου οι συμμετέχουσες χώρες πληρώνουν περίπου το 10% των απαραίτητων πόρων για την λειτουργία του, ενώ τα υπόλοιπα διατίθενται από τις φαρμακευτικές εταιρείες. Δηλαδή θα επιτρέψουμε να δοκιμάζεται στα παιδιά μας ό,τι εκπορεύεται από το σύμπλεγμα Φαρμακοβιομηχανία – Π.Ο.Υ. – Κυβερνήσεις – ΜΜΕ, το οποίο επιβάλλει τα ιδεολογήματά του εις βάρος του επιστημονικού λόγου και διαλόγου;

Είναι εμφανές ότι η ομάδα στόχευσης της βιομηχανίας αυτής είναι τα όσο το δυνατόν νεαρότερα άτομα. Ήδη, είναι γνωστό ότι προωθείται η ιδέα της «θεραπευτικής» αγωγής με puberty blockers (αναστολείς της εφηβείας – αναστολείς ορμονών) στην προεφηβική και εφηβική ηλικία, των οποίων τα αποτελέσματα είναι εν πολλοίς μη αναστρέψιμα – γεγονός που συχνά αποκρύπτεται από τα παιδιά και τους γονείς – σε περίπτωση που κάποιο παιδί αλλάξει γνώμη και δεν προχωρήσει στην ολοκλήρωση της «θεραπείας αλλαγής φύλου». Και επειδή η απόφαση για «αλλαγή φύλου», είναι καθοριστική για τη ζωή κάποιου δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπίζεται ως παιχνίδι δραστηριοτήτων μέσα από εκπαιδευτικά προγράμματα.

Προκύπτουν επίσης κάποια επιπλέον εύλογα ερωτήματα:

- Γιατί πρέπει να εστιάσουμε σε ρόλους φύλων, εάν ο στόχος είναι η εξάλειψη των στερεοτύπων; Γιατί να μην δούμε τον άνθρωπο ως την πολυδιάστατη οντότητα που είναι;
- Γιατί να εστιάζουν τα προγράμματα σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης στις διαφορές με βάση τον σεξουαλικό προσανατολισμό και μάλιστα να προτείνουν και τον εορτασμό τους; Ισότητα και πρόοδος είναι πλέον να κρίνεις τον άνθρωπο με βάση τις σεξουαλικές του προτιμήσεις;
- Αν ακολουθήσουμε τη λογική τού «ό,τι δηλώσεις είσαι» τότε κάποιος μπορεί να δηλώσει και να γίνεται αποδεκτό ότι είναι και π.χ.:
 - α) διαφορετικής φυλετικής προέλευσης (μαύρος, ασιάτης, λευκός, ινδιάνος κλπ);
 - β) άλλης ηλικίας (νεότερος, ηλικιωμένος, βρέφος);
 - γ) άλλου είδους (γάτα, ιπποπόταμος, καμηλοπάρδαλη κλπ);
 - δ) άλλης υλικής υπόστασης (φεγγάρι, διαστημόπλοιο, εκατομμυριούχος, συνταξιούχος στα 20 κλπ);

- Επίσης, συνδέεται η επιμόρφωση για παραγγελία μωρών με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά σε ένα πρόγραμμα που θεωρητικά αποσκοπεί στην ισότητα και την διαφορετικότητα των ανθρώπων;

Δυστυχώς, φαίνεται πως η ατζέντα του Π.Ο.Υ. που προωθείται στα Σχολεία μας, πρόκειται για μια ατζέντα που προωθεί συγκεκριμένες κατ' αυτούς "αξίες", "ήθη" και "νόρμες". Και δείχνει να αποτελεί υψηλής προτεραιότητας δράση, και όχι μια απλή προσπάθεια διαπαιδαγώγησης.

Μην ξεχνάμε ότι όλο το πρόγραμμα οργανώνεται από ένα πανίσχυρο δίκτυο ΜΚΟ, διεθνών δηλ. οργανισμών, πανεπιστημίων, ΜΜΕ, social media, σειρών, ταινιών που προμοτάρουν το ίδιο πράγμα, ενώ η όποια αμφισβήτηση λοιδορείται ενορχηστρωμένα.

Βλέπουμε επίσης μια εμμονή, σε όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με την καθημερινή ζωή του ανθρώπου, να τίθενται αυτά στη βάση του φύλου και μόνο, και μάλιστα στη βάση των διαφορών. Μια ατζέντα που αυτοπροσδιορίζεται ως θετική, αλλά τελικά αποτελεί επίθεση ενάντια στην κοινωνία...

Αρχικά, πρόκειται για μια πρωτοφανή επίθεση στην παιδική αθωότητα, καθώς ο Π.Ο.Υ εκθέτει τα παιδιά από πολύ μικρά σε ιδέες που τα ίδια δεν είναι σε θέση να αξιολογήσουν και να κρίνουν και τα ωθεί σε μια θέαση των πραγμάτων που δεν βασίζεται σε καμία λογική και σε καμία επιστημονική αλήθεια. Το μεγάλο πρόβλημα είναι ότι το πρόγραμμα αυτό τα παρακινεί να πειραματιστούν με ουσίες που προκαλούν μη αναστρέψιμες αλλαγές και τα εκθέτει σε προσλαμβάνουσες που αποτελούν ψυχολογική και πνευματική κακοποίηση λόγω της εξαιρετικά πρώιμης έκθεσής τους σε αυτές. Τους υποδεικνύει το ηθικό υπόβαθρο της νέας εποχής και τα «εξοπλίζει» με ένα λεξιλόγιο (jargon) που κάνει την όλη ιδεοληψία επιστημονικοφανή.

Αποτελεί επίθεση στις αξίες, γιατί σχετικοποιεί τα πάντα και άρα αφήνει το περιθώριο σε κατακριτέες απόψεις και ιδεολογίες ή και διαστροφές (όπως η παιδεραστία, που συνεχώς αυξάνεται στις μέρες μας με προσπάθειες νομιμοποίησης αυτής): και έτσι αυτές οι διαστροφές αρχίζουν να βρίσκουν γόνιμο έδαφος και ίσως και αποδοχή, ως τελικά άλλη μια ιδιαιτερότητα την οποία οφείλουμε να σεβαστούμε στο πλαίσιο της αποδοχής, της συμπερίληψης και της ισότητας.

Η σεξουαλικοποίηση των νηπίων προωθείται στο όνομα των δικαιωμάτων του παιδιού, ενώ στην πραγματικότητα πρόκειται για απώλεια των δικαιωμάτων του αλλά και των δικαιωμάτων των γονέων έναντι των παιδιών τους. Η οικογένεια έπαιζε ανέκαθεν τον ρόλο του βασικότερου φορέα κοινωνικοποίησης και προστάτη του παιδιού. Γι' αυτό άλλωστε και στον Αστικό Κώδικα προβλέπεται ο όρος «γονική μέριμνα» που περικλείει ένα σύνολο δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των γονέων και λήγει όταν το τέκνο αποκτά πλήρη δικαιοπρακτική ικανότητα. Ποιες επιστημονικές μελέτες λοιπόν κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι πρέπει να περιοριστούν τα δικαιώματα του γονιού έναντι του παιδιού του; Θεωρούν ότι ο έφηβος έχει την ωριμότητα και την κριτική ικανότητα, ώστε να λαμβάνει αποφάσεις που αφορούν την ψυχοσωματική του υγεία – ισορροπία, κατά την περίοδο όπου βρίσκεται σε δοκιμαστικό στάδιο μερικής ανάληψης ευθυνών; Ποια ιδεοληψία επίσης

επιβάλλει να είναι τα παιδιά εκτεθειμένα απέναντι στις διάφορες μόδες και κινδύνους και οι γονείς ανίσχυροι να τα βοηθήσουν;

Ο δικαιωματισμός και ο αυθαίρετος αυτοπροσδιορισμός ήδη έχουν επιφέρει τριγμούς στην κοινωνία και σύγκρουση, αντί για ομόνοια και σύμπνοια. Ήδη βλέπουμε άνδρες που αυτοπροσδιορίζονται ως γυναίκες να διεκδικούν το γυναικείο χώρο, όπως για παράδειγμα στα γυναικεία αθλήματα, στις γυναικείες τουαλέτες, στις γυναικείες φυλακές, αποτελώντας μια νέα απειλή για τις γυναίκες καθώς αυτές εκτοπίζονται ή ευθέως εκτίθενται σε κίνδυνο.

Η πιο μεγάλη επίθεση είναι αυτή ενάντια στη λογική, γιατί απαιτείται να αποδεχτεί κανείς την παράνοια, καθώς η συγκεκριμένη ιδεολογία που προωθείται, βασίζεται στην αυθαιρεσία του «ό, τι δηλώσεις είσαι». Έχει φτάσει σε τέτοιο σημείο η «πρόοδος» που πλέον – τουλάχιστον στον Αγγλοσαξωνικό κόσμο – δεν μπορούν να δώσουν τον ορισμό της γυναίκας.

Η ατζέντα αυτή, λοιπόν, αποτελεί βόμβα στα θεμέλια της κοινωνικής συνοχής καθώς σχετικοποιεί και ρευστοποιεί τα πάντα. Όλα είναι υποκειμενικά, δεν υπάρχει αντικειμενική αλήθεια, άρα τα μέλη της κοινωνίας δεν μπορούν να σχετιστούν βάσει ηθών, εθίμων και αξιών, που έχουν προκύψει από την ίδια την κοινωνία, αλλά πρέπει να αποδέχονται μια μόνιμη ρευστότητα επιβεβλημένη από κάποιους «ειδικούς». Σε αντίθετη περίπτωση, όποιος απορρίπτει αυτή την υποκειμενικότητα των πάντων, στοχοποιείται και διώκεται ως φοβικός, φασίστας και ρατσιστής – όροι που χρησιμοποιούνται πλέον με μεγάλη ευκολία και καταχρηστικά για όποιον προσπαθεί να σκεφτεί λογικά, προβληματίζεται και αμφισβητεί.

Η ρευστότητα των φύλων σε συνδυασμό με την ολοένα και μεγαλύτερη (έως ολοκληρωτική) παρέμβαση της επιστήμης στην ανθρώπινη ύπαρξη συμβαδίζει με την πορεία προς τον Μετανθρωπισμό (trans-humanism, trans-sexual), όπου οι ταυτότητες εν γένει είναι ρευστές (δεν υπάρχουν πολιτισμικά χαρακτηριστικά, σύνορα, όρια) με στόχο τον μετασχηματισμό του ανθρώπου μέσω της τεχνολογίας και της γενετικής σε εργαλειακά τροποποιημένο – κοινωνικά αυτοματοποιημένο όν.

Σύμφωνα με τον Π.Ο.Υ. αυτοί που υποτίθεται ότι θα βοηθήσουν το παιδί είναι οι ειδικοί. Κι εμείς καλούμαστε να εμπιστευτούμε τυφλά τους ειδικούς, τους ίδιους ειδικούς που συνιστούσαν απομόνωση και κλείσιμο των σχολείων στην περίοδο covid, που στέρησε γνώσεις και κοινωνικοποίηση στα παιδιά, ενώ δημιούργησε ψυχοκοινωνικά προβλήματα και, όπως και οι ίδιοι ειδικοί παραδέχτηκαν αργότερα, μειώθηκε το προσδόκιμο ζωής των παιδιών μας εξαιτίας των περιοριστικών μέτρων.

Και αναρωτιόμαστε ξανά ποιοι θα είναι τελικά αυτοί που θα διαπαιδαγωγήσουν σεξουαλικά τα παιδιά; Μήπως θα είναι κάποιοι βαθείς γνώστες του παιδικού ψυχισμού, φωτισμένοι και χαρισματικοί δάσκαλοι; Αυτά που θα διδάξουν θα είναι αμερόληπτα και όσο το δυνατόν πιο αντικειμενικά και ωφέλιμα για τα παιδιά; Θα βασίζονται σε επιστημονικά πορίσματα και σοβαρές μελέτες ή θα είναι τυχάρπαστες θεωρίες, που λόγω των ελλειμμάτων και των αντιφάσεων τους θα μεταβάλλονται αναγκαστικά διαρκώς σύμφωνα με την εκάστοτε μόδα;

Τα θέματα που σχετίζονται με τη σεξουαλικότητα του εφήβου άπτονται πρωτίστως της αρμοδιότητας των γονέων, εφόσον η εφηβεία δεν ακολουθεί πανομοιότυπο μοτίβο εξέλιξης σε όλα τα παιδιά μιας ηλικιακής ομάδας και εφόσον οι γονείς είναι σε θέση να γνωρίζουν καλύτερα και να παρακολουθούν στενότερα από κάθε άλλον την ανάπτυξη αλλά και τις ιδιαιτερότητες του δικού τους παιδιού. Ούτε το γεγονός ότι η σεξουαλική ωρίμανση στον άνθρωπο ξεκινά από τη στιγμή που γεννιέται, ούτε κάποιες «αναλαμπές» σεξουαλικού ενδιαφέροντος κατά τη διάρκεια της παιδικής ηλικίας, αλλά ούτε και η επικαλούμενη ανάγκη προστασίας του παιδιού από αυξανόμενα περιστατικά σεξουαλικής βίας, τίποτα απ' όλα αυτά δεν δικαιολογεί οριζόντιες παρεμβάσεις «εκπαίδευσης» στον μαθητικό πληθυσμό.

Μέσα σε αυτή την αυταρχική και άνωθεν επιβεβλημένη θεώρηση των πραγμάτων, το άτομο καλείται να ζήσει ως μονάδα που δεν μπορεί να σχετιστεί πραγματικά με τους άλλους, είτε λόγω επιβαλλόμενων διαχωρισμών και διακρίσεων, είτε υπό το φόβο του διωγμού του (cancel culture). Έτσι απομονωμένος και κλεισμένος στον εαυτό του ο καθένας μας γίνεται ευκολότερα χειραγωγήσιμος.

Μήπως νέες αντιπαλότητες επινοούνται, χωρίς κανένα πραγματικό υπόβαθρο, που οδηγούν σε διαχωρισμούς των ανθρώπων;

Μήπως νέες θεωρίες επινοούνται που επιχειρούν να εμφανίσουν τους τρόπους που οι ανθρώπινες κοινωνίες έχουν οργανώσει ως τώρα τη ζωή τους σαν ξεπερασμένους;

Μήπως είναι θεωρίες που επιχειρούν να σχετικοποιήσουν τα πάντα, έτσι ώστε να εμποδίσουν το παιδί να αναπτύξει διάκριση, δημιουργώντας σύγχυση, αποπροσανατολισμό, έλλειψη ελεύθερης επιλογής και τον εύκολο χειρισμό του;

Θα το επιτρέψουμε;